

[L. D. Rasmussen.]

bruket, kunde etablere en Forsikring for at sikre sig en Hjælp under saadanne Kriser. Jeg beder den højtærede Regering tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg er da temmelig sikker paa, at i hvert Fald Venstre da ikke vilde stille sig passivt. Naturligvis er jeg ikke blind for, at det er vanskeligere, mere kompliceret, at skrive Love og Vedtægter for saadanne Krisehjelpskasser end for almindelige Arbejdsløshedskasser, som vi kender dem, men jeg er ogsaa ganske klar over, at der altid har været og stadig vil blive ved at være mange og store Vanskeligheder af forskellig Art, Vanskeligheder, som hidtil er blevet overvundet, og som i Fremtiden ganske sikkert vil kunne overvindes, naar der blot er Villie dertil.

Jeg skal med disse Par Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Hans Nielsen: Det er jo gammel Skik, at der ved Finanslovforslagets tredie Behandling finder en politisk Forhandling Sted her i Folketinget. I Aar mente man, at de politiske Forhold var saa lidet afklarede, at det var bedre at udskyde denne Forhandling til Tillægsbevillingslovforslagets tredie Behandling. Jeg maa mene, at Forholdene desværre endnu ikke er saa afklarede, at en saadan politisk Debat vil kunne bringe det store Resultat, som mange venter. Tværtimod forekommer det mig, at naar Rigsdagen skal indkaldes om et Par Maaneder og fortsætte sit Arbejde, bliver Rigsdagssamlingen egentlig ikke sluttet, og ingen ved, hvad der kan ske af store Ting, før den nuværende Rigsdag endeligt bliver hjemsendt.

Under disse Forhold tror jeg, jeg kan fatte mig forholdsvis kort ved denne Lejlighed, uden at nogen kan tage Fortrydelse deraf. Da jeg var Ordfører i sin Tid ved dette Lovforslags Behandling, sagde jeg nogle pæne Ord om Ministrene og Regeringen og den fortræffelige Maade, hvorpaa de har styret. Nu er det efterhaanden blevet ganske overflødig at sige dette, for nu kender det hele Land Ministeriet. Der er vel nok hist og her en enkelt, der synes, at dette Ministerium ikke er saa godt, som det burde være, men de 90 pCt. eller mere af Befolkningen er dog paa det rene med, at det er den *rigtige* Regering, vi har i Øjeblikket. Under disse Forhold er der ingen Grund for mig til at sige mere om selve Ministeriet.

Heller ikke om Lovgivningsarbejdet i denne Vinter vil jeg sige meget. Det fore-

kommer mig, at Lovgivningsarbejdet har bragt meget smukke Resultater. Selv om det Parti, jeg tilhører, og Regeringen ikke har faaet alle deres Ønsker opfyldt — og det maa man erkende —, er der paa den anden Side gennemført en Række Love, hvis Værdi det vilde være ganske urimeligt at underkende. Jeg skal ikke her — det vilde føre for vidt — omtale i Enkeltheder disse Love. Jeg vil dog nævne saadanne Love som Loven om Broen over Storstrømmen og over Odde Sund, Loven om den nye Fiskeribank, Loven om den nye Sukkerordning og Fornyelsen af Loven om Støtte til Erhvervsinteressers Fremme, Loven om en ny Apotekerordning og Loven om Ordning af Jernbaneforholdene i de sønderjydske Landsdele, Valutaloven og de Kriselove, som blev gennemført sidste Efteraar. Der er adskilligt flere, som er af Betydning, men jeg har kun taget dette lille Udpluk, som jeg synes pynner ganske godt paa Rigsdagens Virksomhed i den forløbne Vinter.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa pege paa Finansloven og Regeringens finansielle Arbejde, thi hvis man tager en Venstreavis i Haanden, ser man jo, hvorledes disse Aviser hver Dag ude i Landet fremtryller et Ragnarok, saa at man skulde tro, at det danske Riges Undergang var nærførestaaende, idet den nuværende Regerings finansielle Politik er til den største Fordærvelse. Ja, saadant noget kan man naturligvis nok skrive; Papiret er jo taalmodigt, men Kendsgerningerne taler dog et helt andet Sprog. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme med mange Tal, men kun nævne to, som jeg kunde ønske, at man kunde slaa op i alle Kommuner, saadan som man slaar visse Ting op i alle Kommuner nede i Frankrig, naar Deputeretkammeret beslutter det. Paa indeværende Aars Finanslov var Udgifterne 326,8 Mill. Kr., og de er paa Finansloven for 1932—33 298 Mill. Kr. Derfra maa yderligere drages 4 Mill. Kr.s Nedsættelse paa de militære Budgetter, saaledes at vi i Virkeligheden kommer ned paa 294 Mill. Kr. Det er altsaa 32,8 Mill. Kr., Finansministeren har bragt Statsbudgettet ned med. Jeg synes jo, det er en Realitet ved Siden af alle de mange Taler, man hører fra Venstres Side om hele dette Spørgsmaal. Jeg maa ogsaa tro, at alle forstandige Mennesker maa erkende dette. Der faldt jo ogsaa en Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved Finanslovforslagets tredie Behandling, hvorved han gjorde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal opmærksom paa, at man jo ikke kan udslette *alle* Udgifterne paa Finansloven. Det lader sig